Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	udgivet af J. Nielsen.
Titel | Title:	Skifteloven eller Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m.v., Skiftegebyrsloven eller Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m.v. : stadfæstede af Hs. Maj. Kong Christian IX den 30te Novbr. 1874 : gjældende fra 1ste April 1875 : med Anførsel af de ældre Bestemmelser, hvortil der er...
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Kjøbenhavn : V. Pio, 1875
Fysiske størrelse | Physical extent:	35 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

J. Nielsen.

Skifte- og Skiftegebyrsloven.

1875.

9.- 53.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130020334003

Skifteloven

eller

Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.,

Skiftegebyrsloven

eller

Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. v.

Stadfæstede af Hs. Maj. Kong Christian IX
den 30te Novbr. 1874.

Gjældende fra 1ste April 1875.

Med Anførsel af de ældre Bestemmelser, hvortil der er henvist i Lovene.

Udgivet af

J. Nielsen,
Exam. jur.

Kjøbenhavn.
Forlagt af Boghandler V. Pio.
Sally B. Salomons Tryk.
1875.

Lov

om

Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.

af 30te Novbr. 1874.

Første Afsnit.

Om Dødsfaldets Anmeldelse og om de almindelige Betingelser for Skifterettens Overtagelse af Dødsboets Behandling.

Kapitel 1.

§ 1. Naar Nogen afgaar ved Døden, skal derom uopholdelig gjøres Anmeldelse til Stedets Skifteret, som paa Forlangende og uden Betaling meddeler Attest om Anmeldelsen. Ligets Begravelse maa ikke finde Sted, forinden saadan Attest er forevist.

Anmeldelsespligten paahviler den Afdødes Ægtefælle, hvor saadan gives og er nærværende; i andet Fald de tilstedeværende myndige Arvinger og, hvor saadanne ikke findes, den, hos hvem den Afdøde har været til Huse, eller de myndige Medlemmer af samme Husstand.

§ 2. Forsømmelse af den i foregaaende Paragraf foreskrevne Anmeldelse belægges under en offentlig Politisag med en Bøde til Statskassen af 20—200 Kroner. Samme Straf paalægges den Præst, som foretager Jordpaakastelse eller anden Begravelsesceremoni, uden forud at have ladet sig forevise Skifterettens Attest.

§ 3. Ved Anmeldelsen, som kan ske enten skriftlig eller mundtlig, bør det saavidt muligt opgives, hvor den Afdøde havde Bolig eller Opholdssted, hvem Arvingerne ere, samt hvor Efterladenskaberne forefindes.

Det paahviler saavel Anmelderen som Andre, hos hvem en Afdøds Efterladenskaber bero, med tilbørlig Omhu at bevare disse, indtil Skifterettens nærmere Bestemmelse kan erholdes.

§ 4. Adgang til at forlange offentlig Skifte har enhver Arving, om ogsaa de øvrige Arvinger ere enige i at ville dele Boet selv. Derimod kunne Legatarer ikke forlange Boet tager under offentlig Skiftebehandling, og ei heller Kreditorer, undtagen i de Tilfælde, hvor saadant hjemles ved Reglerne om Konkurs.

§ 5. Uden Hensyn til Arvingernes Forlangende blive Dødsboer, med den af § 10 flydende Indskrænkning, at tage under Behandling af Skifteretten:

a) naar ved Skiftets Begyndelse nogen af Arvingerne paa Grund af Alder er umyndig;

b) naar nogen af Arvingerne ved Skiftets Begyndelse er umyndiggjort, med mindre den Umyndiggjorte har i sædvanligt Formuesfællesskab med ham samlevende Ægtefælle i Live, i hvilket Tilfælde Værgen i Forbindelse med denne kan tiltræde Boet paa den Umyndiggjortes Vegne;

c) naar ved Skiftets Begyngelse nogen af Arvingerne er fraværende udenfor Riget, eller hans Opholdssted ikke vides, og han ikke har befuldmægtiget en Anden til i Boet at varetage hans Tarv; vides det ikke, om en eventuelt arveberettiget Person, hvis Opholdssted ikke kjendes, har overlevet Arveladeren, kan Boet dog overtages til privat Skifte, naar der er forløbet en Tid af 5 Aar, siden der sidst havdes Efterretning om ham, eller naar de i Forordningen af 11te September 1839 §§ 14 og 15 omhandlede Betingelser*), under hvilke en bortebleven Persons Arvinger vilde kunne procedere til at erholde Nytten og Brugen af dennes Formue, ere tilstede med Hensyn til ham.

---

*) Forordningen af 11te Septbr. 1839 bestemmer i

§ 14: „Naar særdeles Omstændigheder ere tilstede, som opvække en til Vished grændsende Sandsynlighed for, at en Person, der ei er at finde, er død, t. Ex. naar det Skib, hvormed han er afreist, bevislig er forgaaet, eller det har været saa længe borte, uden at Efterretning derom er hørt, at Assurancen, om en saadan havde fundet Sted, efter Lovens 1ste Bogs 6te Kapitel 10de Artikel vilde kunne affordres Assurandøren, og der Intet er forekommet, som kunde give at formode, at han er bjerget, saa kunne de vedkommende Arvinger . . . forfølge Sagen . . . for at komme i Besiddelse af Renterne eller de andre Indtægter af den Bortteblevnes Formue, og

§ 6. Skifteretten har fremdeles, uden Hensyn til Arvingernes Forlangende, at behandle saadanne Dødsboer, som ved gyldig Villiesbestemmelse af den Afdøde er henvist til offentlig Skiftebehandling. Selv om en Arvelader efterlader sig Livsarvinger, skal det være ham tilladt ved Testament at anordne offentligt Skifte eller at indsætte Testamentsexekutorer uden dømmende Myndighed. Saadan Bestemmelse kan med Virkning for hele Fællesboet træffes af den længstlevende Ægtefælle, der hensidder i uskiftet Bo.

§ 7. Have Arvingerne overtaget Boet til privat Skifte og Deling, indtræder offentligt Skifte ikke, fordi Forholdene senere under Boets Behandling forandre sig derhen, at offentligt Skifte maatte være indtraadt, hvis de havde været saaledes ved Dødsfaldet

§ 8. I Tilfælde af Uenighed imellem Arvinger, som have begyndt privat Skifte, er enhver enkelt af dem berettiget til at fordre Boet opgjort og delt ved Skifteretten i Overensstemmelse med Reglerne for Behandling af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas.

§ 9. Er offentligt Skifte begyndt, men Grunden til saadan Behandling bortfalder, forinden Boet sluttes, kunne Arvingerne fordre sig Boet udleveret til privat Skifte og Deling, naar de alle ere enige herom, dog kun med de anmeldte Kreditorers Samtykke, hvis de ikke fyldesgjøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forfaldstid, og, forsaavidt Kreditorerne ere blevne indkaldte, først efter Udløbet af den satte Frist.

Under samme Betingelser kan den længstlevende Ægtefælle, forsaavidt Forudsætningerne for at hensidde i uskiftet Bo ere tilstede, fordre sig Boet udleveret til fri Raadighed.

§ 10. Naar det ifølge de ved Dødsanmeldelsen foreliggende Omstændigheder maa antages, at der i et Dødsbo ikke findes Midler til at dække andre Udgifter end Begravel-

---

efterat 3 Aar ere udløbne fra den Tid, den Begivenhed forefaldt, hvorved han formodes at have fundet sin Død, kunne de . . . faa sig hans Formue tilkjendt til Eiendom. Disse 3 Aar blive dog i det Tilfælde, hvor et Skib, paa Grund af den ovennævnte Lovens Artikkel, formodes at være forulykket, at regne fra den Tid, da Assurancen i Medhold af dette Lovsted kunde fordres udbetalt . . . Hvis den Fraværende ved sin Bortreise var under 18 Aar, regnes fornævnte Tidsfrist først fra den Tid, han har opnaaet denne Alder"; — og i

§ 15: „Naar den fraværende Person, om hvem ingen Underretning kan faaes, vilde være 90 Aar gammel, om han var ilive, kunne Arvingerne . . . procedere til at faa sig hans efterladte Formue tilkjendt til Eiendom.

fesudgifterne, kan Skifteretten strax udlægge, hvad der findes i Boet, til den, som har bekostet eller vil bekoste Begravelsen.

Skjønner Skifteretten ifølge de ved Dødsanmeldelsen foreliggende Oplysninger, at Boets Formue er mindre end 400 Kroner, og at Gjælden ikke overstiger dette Beløb, finder der, naar der er en eller flere myndige Arvinger, og disse saavel som Værgerne paa de umyndige Arvingers Vegne strax erklære at ville vedgaa Arv og Gjæld, ikke offentlig Skiftebehandling Sted, selv om dette ellers ifølge Reglerne i § 5 vilde være nødvendigt. Bestemmelserne i §§ 77—80 finde ikke Anvendelse i saadanne Boer.

Andet Afsnit.

Om offentligt Skifte.

Kapitel 2.

Om den offentlige Skiftehandlings Begyndelse og om de første Foranstaltninger ved den.

§ 12. Ere Betingelserne for offentlig Skiftehandling tilstede, skal der, forsaavidt denne Lov ikke bestemmer anderledes, snarest mulig efter, at Dødsanmeldelsen er sket, eller efter at Skifteretten paa anden Maade er kommen til Kundskab om Dødsfaldet, afholdes en Begyndelsesforretning, under hvilken Skifteretten ved Forsegling eller paa anden Maade har at tage under sin Varetægt, hvad der findes i Boet, ligesom den har at drage Omsorg for, at de Boet tilhørende Gjenstande, som findes i andre Retskredse, tages under Forsegling eller under Varetægt af Stedets Skifteret. Forefundne paa Ihændehavere lydende Værdipapirer skal Skifteretten snarest mulig foranstalte noterede paa Navn, forsaavidt saadan Notering kan finde Sted. Erfares det, at den Afdøde har havt Noget udestaaende hos Andre, bør med Hensyn dertil træffes fornøden Foranstaltning. Ting, som skjønnes at tilhøre Andre, og som disse kunne forlange udleverede, blive ikke at inddrage under Behandlingen.

§ 13. Den i foregaaende Paragraf omhandlede Begyndelsesforretning kan dog opsættes til strax efter Begravelsen, forsaavidt Skifteretten ikke i de foreliggende Omstændigheder finder Betænkelighed derved.

Naar Betingelserne for, at den længstlevende Ægtefælle kan hensidde i uskiftet Bo, eller for, at Arvingerne kunne tiltræde Boet uden det Offentliges Mellemkomst, vel ikke strax ved Anmeldelsen ere tilstede, men det dog kan forudses, at

de inden kort Tid ville kunne opfyldes, kan Skifteretten give en kort Udsættelse med Forretningen, forsaavidt Boets Eiendele skjønnes ikke at være udsatte for at forvandskes eller forkomme.

Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i Forordningen om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8de Juli 1840 §§ 52 og 53.*)

§ 14. Skifteretten har snareſt mulig efter Boets Overtagelse at anstille Undersøgelse om Arvingerne og Legatarerne, samt at give dem særskilt Underretning om Dødsfaldet, forsaavidt dette behøves. Saadan Underretning meddeles paa den Maade, Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde anseer for hensigtsmæssig, og det er den navnlig tilladt at benytte Meddelelse ved anbefalet Brev. Hvis der iblandt foranførte i Boet interesserede Personer findes Umyndige, har Skifteretten at gjøre de fornødne Skridt, for at Værger snareſt mulig kunne blive beskikkede for dem, forsaavidt dette ikke tidligere er sket. For fraværende Arvinger, hvis Opholdssted ikke kjendes, eller som ere saa langt borte, at Boets videre Behandling ikke findes at burde udsættes, indtil deres Bestemmelse kan indhentes, bliver der ligeledes, forsaavidt ingen Fuldmægtig giver Møde for dem, efter Skifterettens Foranstaltning i Overensstemmelse med Reglerne i Forordningen af 11te September 1839 § 6, jfr. § 7, at beskikke Værger**), der i enhver Henseende have samme Ret og Pligt og ere samme Kontrol underkastede som Værger for Umyndige.

§ 15. Enten i Forbindelse med Begyndelsesforretningen eller snareſt mulig derefter skal Skifteretten foretage Registrering af Boet og i Forbindelse dermed lade iværksatte Vurdering af det, ved hvilken Leilighed ogsaa Boets Indgjæld og Udgjæld optegnes, forsaavidt om samme paa den Tid

---

*) Bestemmelserne i den citerede Forordnings §§ 52 og 53 angaa hvad der er at iagttage, naar en Kassebetjent dør, men da disse Regler ere af en mere speciel Natur, optages de ikke her.

**) Af Reglerne i Forordningen 11te Septbr. 1839 § 6 anføres . . . „Til Værge bør, saavidt muligt, beskikkes en Mand, der, forsaavidt at have de ellers fornødne Egenskaber, kan efter sine Forhold antages at have særdeles Interesse for den Fraværendes Tarv og Bekjendtskab med hans Anliggender, og iøvrigt bør ved de Beslutninger, som i foranførte Henseende tages, Eierens Tarv stedse haves for Øie . . .“ Ifølge samme Forordnings § 7 finder Værgebeskikkelse ikke Sted, naar den Fraværende har en Ægtefælle, der findes her i Riget, eller har indsat en Fuldmægtig, der er bemyndiget og tillige villig til at overtage hans Anliggender.

haves Kundskab, og det ikke skjønnes hensigtsmæssigere at udsætte dette, indtil Gjennemsyn af Boets Regnskabsbøger og Papirer har fundet Sted, hvilket saa snart som muligt bør iværksættes af Skifteretten, saaledes at der gives Arvingerne Leilighed til at være tilstede.

§ 16. Begyndelses- og Registreringsforretninger udføres af Skifteretten i Forening med to Vidner, hvilke under Eds Tilbud have at vurdere Boets Eiendele, forsaavidt der ikke hertil udfordres særlige Kundskaber, i hvilket Tilfælde kyndigige Vurderingsmænd blive at udmelde af Skifteretten. Dersom det senere under Skiftet forlanges, lader Skifteretten Vidnerne bekræfte den stedfundne Vurdering med Ed, som modtages i en Skiftesamling. Paa Stedet, hvor Omstændigheberne gjøre det tilraadeligi, kan efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse et fast ansat Retsbud i Stedet for de tvende Vidner benyttes til at foretage Vurdering af Indbo af mindre Betydenhed, ligesom med Justitsministeriets Billigelse faste edsvorne Vurderingsmænd og Burderingskoner for Retskredsen kunne ansættes af Skifteretten til at foretage alle Vurderinger af Løsøre. Paa Landet kan Skifteretten lade Begyndelses- og Regiſtringsforretninger i Boer efter Gaardmænd, der kun ere Brugere, samt Husmænd og Andre, der ere stillede lige med dem, saasom Haandværkere og mindre Handlende, udføre af Sognefogden med to tilkaldte Vidner. Disse Forretninger indføres i en særskilt af Amtet autoriseret Protokol.

Ved de i denne Paragraf omhandlede Forretninger blive, saa vidt det kan ske uden Ophold, Arvinger og Legatarer at tilkalde. Skifteretten har enten ved Registreringsforretningens Slutning eller, navnlig forsaavidt Forretningen er udført af Sognefogden, i en særskilt Skiftesamling, der afholdes snareſt mulig derefter, efter Forhandling med dem at tage Beslutning om saadanne Foranstaltninger i Boet, som ikke taale Opsættelse, og at opfordre dem til at erklære, om de ville overtage Ansvaret for den Afdødes Gjæld eller ikke. Til at afgive denne Erklæring kan der tilstaas dem en kort Betænkningstid. Er der umyndige eller fraværende Arvinger, for hvilke Værger ere beskikkede ifølge § 14, afgives Erklæringen paa deres Vegne af disse; dog kan Skifteretten, uagtet Værgerne erklære at ville vedgaa Arv og Gjæld, modsætte sig dette, naar den antager, at der vil blive paaført den Umyndige eller den fraværende Arving Tab ved at overtage Gjældsansvaret.

§ 17. Naar der fra de Arvinger, som have været til-

stede ved den i forrige Paragraf omhandlede Forretning. erholdes Erklæring om, at de ville overtage Gjældsansvaret, eller de i alt Fald ikke afgive en modsat Erklæring, men der er fraværende Arvinger, fra hvilke ingen Erklæring haves, har Skifteretten uden Ophold at indkalde samtlige Arvinger og Legatarer til en Skiftesamling.

De Arvinger og Legatarer, hvis Bopæl eller Opholdssted inden Riget er Skifteretten bekjendt, skulle have særskilt Underretning, der kan gives ved anbefalet Brev; dersom ikke alle Arvinger eller Legatarerne kjendes, eller nogen af dem ikke har bekjendt Bopæl eller Opholdssted inden Riget, foregaar Indvarslingen for deres Vedkommende ved en offentlig Indkaldelse, der indrykkes to Gange i de for Skiftebekjendtgjørelser i Almindelighed bestemte Aviser.

Skifteretten bestemmer Varslet efter et Skjøn over, hvad der i hvert Tilfælde er nødvendigt; dog bør det i Reglen ikke være kortere end 1 og ikke længer end 6 Uger.

§ 18 I den i foregaaende Paragraf omhandlede Skiftesamling skal Skifteretten give Arvingerne og Legatarerne Underretning om Boets Formuestilstand, saa vidt Oplysning herom haves, hvorefter Arvingerne opfordres til at erklære, om de ville overtage Ansvaret for den Afdødes Gjæld eller ikke.

Naar der ikke, enten ved den i § 16 omhandlede Sammenkomst med Arvingerne eller ved den i Overensstemmelse med § 17 berammede Stiftesamling, fra alle Arvingerne faas Erklæring om at ville vedgaa Gjæld, og naar der heller ikke forlanges Konkursbehandling i Henhold til Konkurslovens § 145, behandles Boet i Overensstemmelse med Reglerne i det følgende Kapitel med den Virkning, at ethvert Gjældsansvar udover, hvad Boets Midler ere i Stand til at dække, undgaas.

Kapitel 3.

Om Behandlingen af Dødsbo, naar Arvingerne ikke paatage sig Ansvaret for Gjælden, og eiheller nogen Kreditor forlanger Boets Behandling efter Konkursloven ifølge dennes § 145.

Første Underafdeling.

Om Behandlingsmaaden i Almindelighed.

§ 19. Naar Arv og Gjæld ikke vedgaas, ere Kreditorerne stemmeberettigede i Boets Anliggender saa længe, indtil de

ere fyldestgjorte, eller behørig Fyldestgjørelse sikkres dem. Fra dette Tidspunkt af blive derimod Arvingerne at anse som dem, der have Raadighed over Boet. Reises der Tvivl om, hvorvidt Nogen, der som Fordringshaver møder i en Skiftesamling, forinden Fordringerne ere prøvede, bør erkjendes som saadan, har Skifteretten ved at benytte de Oplysninger, som paa Forhaand kunne haves, at afgjøre, hvorvidt den Mødende kan stedes til Stemme. Denne Afgjørelse er uden Indflydelse paa den senere Prøvelse af hans Fordring.

§ 20. Vedgaas Arv og Gjæld ikke, skal Indkaldelse, indeholdende udtrykkelig Tilkjendegivelse herom, strax udstedes til Kreditorerne, jfr. dog §. 43.

Skifterettens Pligt at meddele visse Fordringshavere eller Andre særlig Underretning om Skiftet vedbliver fremdeles ligesom hidtil.

§ 21. Indkaldelsen til Kreditorerne bør tillige indeholde Opfordring til Arvinger og Legaterer, forsaavidt disse ikke allerede kjendes og deres Opholdssted vides, om at melde sig inden samme Frist; dog kan Indkaldelsen i Forhold til dem ikke medføre nogen Pligt til at melde sig under deres Rettigheders Fortabelse. Den træder i alle Henseender i Stedet for den nu foreskrevne Indkaldelse af Arvinger med Aar og Dags Varsel, og hvor den lovmedholdelig kan undlades (jfr. § 43), er Skifteretten ikke pligtig at vente nogen vis Tid med Boets Opgjørelse og Slutning.

§ 22. Indkaldelsen sker ved en 3 Gange i de for Skiftebekjendtgjørelser i Almindelighed bestemte Aviser indrykket Bekjendtgjørelse med 3 Maaneders Varsel, naar den Afdøde skjønnes ikke at have staaet i Gjældsforpligtelser eller at have Arvinger paa noget Sted udenfor Europa eller paa Island eller Færøerne, og i andet Fald med 6 Maaneders Varsel, i begge Tilfælde regnet fra den sidste Bekjendtgjørelse. Naar Skifteretten finder det rigtigt, kan Indkaldelsen tillige bekjendtgjøres paa anden hensigtsmæssig Maade.

Viser det sig, at den Afdøde har havt Kreditorer udenfor Europa eller paa Island eller Færøerne, bliver der dog ikke at udstede ny Indkaldelse, men saadanne Kreditorer kunne fordre deres Krav tagne i Betragtning, forsaavidt de anmelde dem inden Forløbet af det længere Varsel, som burde være givet ved Indkaldelsen. Sker slig Anmeldelse, forinden endelig Opgjørelse er affattet, kan Skifteretten, naar den erkjender, at den udstedte Indkaldelse har givet for kort Varsel, om fornødent, gjenoptage de allerede affluttede Dele af Skiftebehandlingen. Dersom Anmeldelsen først sker, efter at Boet

er sluttet, maa den stedfundne Skiftebehandling paaankes til Omgjørelse, hvorefter der da under den fornyede Behandling bliver at tage behørigt Hensyn til de inden Forløbet af 6 Maaneder fra den sidste Bekjendtgjørelse af Indkaldelsen lovlig anmeldte Fordringer.

Det har sit Forblivende ved den gjældende Rets Regler om den Pligt, som Indkaldelsen paalægger Kreditorerne til at melde sig under deres Fordringers Fortabelse, samt om Maaden, hvorpaa Indkaldelsens Virkning afbrydes.

§ 23. Skifteforhandlinger afholdes i Boet efterhaanden, som det findes fornødent. De tillyses ved en Bekjendtgjørelse fra Skifteretten i de for Skiftebekjendtgjørelser i Almindelighed bestemte Aviser — efter Omstændighederne tillige i andre Aviser — forsaavidt Skifteretten ikke foretrækker at give dem, der skulle tilkaldes, særlig personlig Underretning, hvilken kan meddeles paa den Maade, som Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde finder hensigtsmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev. Varselet, Tiden og Stedet bestemmes af Skifteretten.

§ 24. Med det under Forhandling værende Anliggende og Boets videre Behandling i Henhold hertil forholdes i Reglen paa den Maade, som de mødende Stemmeberettigede (§ 19) forenes om, dog at Skifteretten kan nægte sin Godkjendelse af en Værges Erklæring, naar den skjønner, at den tagne Beslutning vil skade Myndlingens Tarv. Saalænge den for Fordringernes Anmeldelse bestemte Frist ikke er udløben, bør Skifteretten dog ikke tage Beslutninger til Følge, som stride mod endnu ikke anmeldte Kreditorers Interesse. Det følger i øvrigt af sig selv, at Skifteretten ikke bør godkjende Beslutninger, hvorved de Stemmende gjøre Indgreb i Nogens Ret.

I Tilfælde af Meningsulighed mellem de Mødende tilfalder det Skifteretten at tage Beslutning om de omhandlede Punkter. Retten har herved at tage det størst mulige Hensyn til de fremsatte Meninger, men den er dog ikke bunden ved dem, hvorimod den, forsaavidt ikke anderledes bestemmes i denne Lov, har at handle efter sit eget Skjøn om, hvad der bedst tjener Samtliges og især de Fraværendes og Umyndiges Tarv.

§ 25. Udebliver Nogen fra en Skifteforhandling, til hvilken han lovlig er kaldet, er han afskaaren fra et gjøre nogen Indvending imod Hensigtsmæssigheden af de angaaende Boets Bestyrelse i samme tagne Bestemmelser. Derimod kan den Udeblivende selvfølgelig ikke anses for at have givet Afkald paa nogen Rettighed eller Fordring.

§ 26. Møder paa Skifteſamlingen ingen Stemmeberettiget, har Skifteretten at tage Beſlutning angaaende det paagjældende Anliggende efter eget bedſte Skjønnende om, hvad der er henſigtsmæſſigt. Dog kan Skifteretten, naar Omſtændighederne tale herfor, indkalde en ny Skifteſamling, forinden endelig Beſlutning tages.

§ 27. Salg af Boets Eiendele bør i Almindelighed ſke ved offentlig Auktion, der da foretages paa den for tvungen Auktion foreſkrevne Maade og har de til ſamme knyttede Virkninger. Dog kan Salg underhaanden finde Sted, naar Flertallet af de mødende Stemmeberettigede med Skifterettens Billigelſe og under Jagttagelſe af Reglerne i § 24 førſte Stykke, jfr. § 25, deri ere enige, eller naar Skifteretten med Henſyn til Gjenſtande, ſom ere udſatte for Fordærvelſe eller Tab i Værdi ved at henligge, beſtemmer det.

§ 28. Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer, Bankaktier, Jernbaneaktier og deslige offentlige Værdipapirer, ſom have Kurs paa Kjøbenhavns Børs, blive at ſælge til Dagens Kurs, i fornødent Fald ved en Vexelmægler, medmindre Kreditorer eller Arvinger ville modtage dem i Udlæg efter Kursværdien.

Har Boet øvrigt udeſtaaende Fordringer, der ikke ere af den Beſkaffenhed, at de kunne gives Kreditorer eller Arvinger i Udlæg efter deres fulde Paalydende, og det formedelſt Fordringernes Uſikkerhed, det Ophold, Boet vilde lide ved deres Inddrivelſe, eller af andre Grunde anſes for utilraadeligt at bekoſte Søgsmaal i Anledning af ſamme, bør de bortſælges ved offentlig Auktion, forſaavidt Boets Vedkommende ikke ville lade ſig dem udlægge pro rata eller enes om en Værdi, for hvilken En eller Flere af dem ville overtage Fordringerne.

§ 29. Afhændelſe af Boets Eiendele foretages ved Skifterettens Foranſtaltning, ſaaſnart dette efter Omſtændighederne er henſigtsmæſſigt, og navnlig ere Kreditorerne, ſaalænge deres Fyldeſtgjørelſe ikke er ſikkret, berettigede til at forlange, at der ſkrides hertil ſnareſt mulig og i Reglen uden at afvente Indkaldelſesfriſtens Udløb. Er Kreditorernes Fyldeſtgjørelſe ſikkret, bliver det ved Arvingernes Stemmegivning eller Skifterettens Beſtemmelſe i Henhold til Grundſætningerne i § 51, jfr. §§ 47, 49, 60 og 63, at afgjøre, naar og hvorvidt der ſkal ſkrides til Afhændelſe.

§ 30. Skifteretten har at udføre ſamtlige til Boets Behandling hørende Forretninger; dog kan den forlange, at en Inkaſſator ſkal antages. Denne vælges af Boets Vedkommende med Stemmeflerhed i en tilvarſlet Skifteſamling, men Skifte-

retten har at paase, at den Antagne stiller betryggende Sikkerhed.

§ 31. Inkassator har at affatte Forslag til Auktionskonditioner for Boets Løsøre og forelægge disse for Skifteretten; ved de Løsøreauktioner, som holdes over Boets Eiendele, bliver han som Selvskyldner ansvarlig vor, at Beløbene af de af ham antagne Bud blive indbetalte til Skifteretten inden 4 Uger efter den i Auktionskonditionere givne Betalingsfrists Udløb. Det kan ogsaa af Skifteretten overdrages Inkassator at indkræve Boets udestaaende Fordringer, hvilke dog, saa snart de indgaa, blive at indbetale til Skifteretten.

Inkassators Vederlag for hans ovennævnte Forretninger bestemmes ved Overenskomst eller, i Fald en saadan ikke er affluttet, ved Skifterettens Beslutning.

§ 32. I Kjøbenhavn, saavel som uden for Kjøbenhavn, naar et mindst Halvdelen af de mødende Stemmeberettigedes Krav repræsenterende Flertal derom er enigt, kan der antages en Kurator for Boet, forsaavidt Skifteretten dertil finder Føie ifølge Boets Størrelse og Beskaffenhed. Den, for hvem et Flertal af den anførte Beskaffenhed i en Skiftesamling erklærer sig, bør i Reglen vælges, med mindre Skifteretten finder særlige Grunde til at nægte Valgets Godkjendelse, i hvilket Tilfælde den efter eget Skjøn vælger Kurator. Denne har som Medhjælper under den hele Skiftebestyrelse at bistaa Skifteretten med Korrespondance m. m., hvorhos han, dersom der ikke er antaget en særskilt Inkassator, tillige har at overtage dennes Forretninger. Ingen, som staar i Tjenesteforhold til eller er ansat i Skifteretten, kan vælges til Kurator eller uden alle Vedkommendes Samtykke antages til for Betaling at indkræve Boets udestaaende Fordringer eller at udføre de i § 33 nævnte Forretninger.

§ 33. Forinden der er givet Boets Vedkommende Leilighed til at vælge en Kurator, saavel som naar Vedkommende ikke ville beslutte Antagelsen af en Kurator, er Skifteretten berettiget til under Administrationen af Boet at benytte saadan anden Hjælp, som maatte behøves til Udførelsen af enkelte Boet vedkommende Forretninger, der ikke efter de hidtil gjældende Regler paaligge den, saasom Sagførelse, Bestyrelse og Tilsyn med Boets faste Eiendomme, begyndte Forretningers Tilendebringelse, Gjennemsyn af Boets Bøger og Papirer o. s. v.

Det Vederlag, som tilkommer Kurator eller Andre, der antages til at udføre Noget for Boet, bestemmes i Tilfælde af Uenighed af Skifteretten.

Anden Underafdeling.

Om den offentlige Skiftebehandlings Indflydelse paa Fordringshavernes Stilling, naar Gjældsansvar ikke overtages af Arvingerne.

§ 34. Fra den Tid, et Dødsbo er overtaget til offentlig Skiftebehandling, skulle alle Fordringer paa den Afdøde eller med Hensyn til hans Efterladenskab fremsættes for Skifteretten.

Dog gjælder det Anførte ikke, naar Sag imod den Afdøde var begyndt derved, at Stævning lovligen var ham forkyndt; thi i saa Fald er Boet pligtigt at taale dens Fortsættelse og Paadømmelse ved den Ret, ved hvilken den lovligen er anlagt.

§ 35. Ved et Dødsbos Overgang til offentlig Skiftebehandling taber Arrest, som maatte være gjort i de til det hørende Gjenstande, sin Virkning, ligesom ogsaa al Adgang bortfalder til, i Anledning af Fordringer paa den Afdøde eller med Hensyn til Efterladenskaberne, at lade afholde Arrest eller til at søge Fyldestgjørelse igjennem Exekution og Tvangsauktion.

Dog fortabes ikke Retten til ifølge Udlæg, opnaaet før Dødsfaldet, at søge Fyldestgjørelse i det Udlagte, ligesom ogsaa den, der førend Dødsfaldet har faaet Affætning, bevarer sin Ret til i sin Tid at faa Udlæg og derefter søge Fyldestgjørelse i det Affatte. Det er en Selvfølge, at heller ikke de, der kunne afhænde de dem til Sikkerhed tjenende Gjenstande uden foregaaende Retsforfølgning, saasom Haandpanthavere eller Statskassen som Panthaver for krediterede Toldafgifter i de en Oplagshaver betroede Oplagsvarer, jfr. Forordningen af 1ste Februar 1797 § 75, ere udelukkede herfra.

§ 36. Ved Skifterettens Beslutninger og Kjendelser bestemmes, hvad der med Hensyn til Boets Behandling og Udlodning bliver at iagttage og derunder, med de i § 34 gjorte Undtagelser, hvorvidt de mod samme fremsatte Paastande skulle antages eller ikke. Derimod har Skifteretten ikke Ret til at tilpligte Nogen at indbetale Noget i Boet eller at udføre Noget for det eller til i øvrigt at paakjende Boets Fordringer paa Andre. Dog kan Skifteretten, hvor Nogen har anmeldt Fordring i Boet, paakjende dettes Modfordringer, forsaavidt de kunne komme til Afdrag i dets Gjæld, ligesom den, naar Nogen paastaar Udlevering eller Overdragelse af Gjenstande, der findes i Boet, kan gjøre saadan Udlevering eller Overdragelse afhængig af, at Vedkommende opfylder sine Forpligtelser i den Anledning mod Boet. Ogsaa kan Skifteretten, naar Noget er udbetalt af Boet mod skadesløs Kvittering, afgjøre

om dette i det Hele eller for en Del paa Grund af senere Oplysninger eller Omstændigheder bør tilbagebetales.

§ 37. Enhver, som har Noget at fordre eller paastaa i et Dødsbo, bør anmelde dette enten i en Skifteſamling eller i Skrivelſe til Skifteretten, ſom paa Forlangende meddeler Tilſtaaelſe for Anmeldelſen og har at gjøre fornøden Tilførſel herom i Skifteprotokollen eller anden hertil beſtemt Bog.

Ved Anmeldelſen erhverves alle de Rettigheder med Henſyn til Renter, Afbrydelſe af Hævd eller Forældelſe og desl., ſom ellers flyde af Paaklage for eller Indkaldelſe til Forligskommisſionen eller Paatale til Thinge.

§ 38. Naar den ved Indkaldelſen til Kreditorerne givne Friſt er udløben, har Skifteretten inden en Maaned derefter at forfatte en Liſte over de anmeldte Fordringer, om fornødent med Angivelſe af deres indbyrdes Orden, og derpaa at forelægge denne bilagt med Anmeldelſerne i en behørig tillyſt Skifteſamling. I denne Samling gjennemgaas Liſten tilligemed de Bemærkninger, ſom Boets Kurator, hvor en ſaadan er antagen, eller Skifteretten har fundet Anledning til at knytte til ſamme eller da fremſætte, og Boets Vedkommende opfordres til at erklære ſig over Fordringerne. Saafremt de ville gjøre Indſigelſe mod nogen Fordring eller den en ſaadan anviſte Plads i Ordenen, ſkulle de være pligtige at fremkomme med diſſe under Samlingen eller ſeneſt inden 4 Uger efter ſamme og dernæſt uden Ophold forfølge dem videre. De Fordringer, mod hvilke ingen Indſigelſe er fremſat inden den foranførte Tidsfriſt, betragtes ſom anerkjendte. I den nævnte Samling bør derhos ſaavidi muligt fremlægges en Overſigt over Boets Status.

§ 39. Naar nogen anmeldt Fordring modſiges, bliver det, efter forgjæves forſøgt Forligsmægling af Skifteretten, ved dennes Kjendelſe i Overensſtemmelſe med de hidtil gjældende Rettergangsregler at afgjøre, om og for hvilket Beløb Fordringen ſkal komme Boet til Udgift. Paa ſamme Maade afgjøres Tviſtigheder om Fortrinsret og alle andre Tviſtigheder om, hvorledes Boet ſkal udloddes. Skifteretten drager Omſorg for, at Boets Tarv i ſlige Tilfælde varetages enten ved Kurator eller, om fornødent, ved en antagen Sagfører.

§ 40. De afſagte Kjendelſer kunne ikke, medmindre de paagjældende Parter frafalde Paaanke, eller vedkommende Kjendelſe ifølge ſin Gjenſtand er upaaankelig, lægges til Grund for Boets videre Behandling, førend Paaankefriſten er udløben, uden at Paanke er iværkſat, jfr. § 88.

Skulde Kjendelſen blive forandret eller annuleret ifølge en

senere iværksat Paaanke, tages behørigt Hensyn hertil ved Boets videre Behandling og i fornødent Fald ved Omgjørelse af det Foretagne, hvor Skiftet ikke endnu er sluttet, men efter den Tid maa enhver Forandring søges iværksat ved Paaanke af Udlodningen.

Lignende Regler gjælde om de i Anledning af Paaanken affagte Overretsdomme.

§ 41. Ville en eller flere af Boets Vedkommende paaanke en i en Tvist, hvori de ikke ere Boets Modparter, affagt Skiftekjendelse eller Dom, ved hvilken Boet vil lade det bero, da have de dertil Adgang, forsaavidt der ikke mellem Boet og Vedkommende er sluttet Overenskomst om Tvistens Gjenstand, og Sagens Paaanke ikke udsætter Boet for Tab af Rettigheder, som ved Kjendelsen eller Dommen maatte være det tilkjendt.

§ 42. Boets Vedkommende, som ved Paaanke i Henhold til foregaaende Paragraf have forøget Boets Masse, ere berettigede til at forlange de herpaa anvendte Bekostninger erstattede af Boet, forsaavidt de ikke overstige den Forøgelse, som Boet derved vinder. Er Boet sluttet, naar den endelige Dom falder, tilfalder det ved Paaanken Vundne den eller dem, som have iværksat den, indtil deres Bekostninger ere dækkede; med Overskuddet forholdes der efter de i tredie Underafdeling givne Regler.

Tredie Underafdeling.

Om Dødsboets Slutning og Opgjørelse.

§ 43. Viser det sig, at der i et Dødsbo ikke findes Midler til at dække andre Udgifter end Begravelsesudgifterne, kan Skifteretten strax slutte et saadant Bo ved at udbetale eller udlægge til den, som har bekostet Begravelsen, hvad der findes i Boet. Er det Overskydende ikke mere, end at det skjønnes at ville medgaa til Dækning af privilegerede Fordringer, kan Skifteretten udlægge Boets Beholdning til disse efter deres Orden og Beskaffenhed og dermed slutte Behandlingen.

§ 44. Saasnart som de i § 38 omhandlede 4 Uger efter Listens Fremlæggelse ere gaaede, har Skifteretten at iværksætte Udlodninger til Kreditorerne i Overensstemmelse med Reglerne i Konkurslovens 14de Kapitel.

Ligeledes blive Forskrifterne i bemeldte Lovs 1ste, 3die

og 5te Kapitel at anvende i de her omhandlede Boer med den Lempelse, der følger af Forholdets Natur.

§ 45. Befindes der at være Overskud at arve, efter at Kreditorerne ere fyldestgjorte, har Skifteretten at skride til Udlodningen af Boet til Arvinger og Legatarer, saasnart i øvrigt Boets Formue er samlet og indkommet.

§ 46. Et Dødsbo behøver ikke at henstaa usluttet paa Grund af Forpligtelser, der ere afhængige af Betingelser, om hvis Indtrædelse der først længere hen i Tiden kan faas Vished, hvorimod der, naar Boet i øvrigt er færdigt til Udlodning, afsættes det Fornødne til saadanne Fordringer. Det, som senere maatte vise sig at være ufornødent til Fordringens Fyldestgjørelse, udlægges da ved en Efterlodning til Vedkommende.

Heller ikke skal det være til Hinder for et Dødsbos Slutning, at den Afdøde har Arv henstaaende i uskiftet Bo eller anden saadan i Henseende til Størrelsen uberegnelig Fordring, som maa henstaa paa ubestemt Tid, hvorimod en senere Gjenoptagelse af Skiftet ogsaa for saa vidt forbeholdes.

§ 47. Enhver enkelt Arving er berettiget til for sin Arvelod at fordre Udlæg efter Vurdering, dog ikke i faste Eiendomme; Værgernes Paastand herom paa en Umyndigs Vegne godkjendes af Skifteretten, naar saadant skjønnes at være til den Umyndiges Gavn. Forlange flere Arvinger Udlæg i samme Ting, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvem der skal have Fortrinet. Den længstlevende Ægtefælle er berettige til at forlange Udlæg efter Vurdering ogsaa i faste Eiendomme for sin Boslod og Arvelod i fornødent Fald mod at udbetale Arvingerne det Beløb, hvormed den faste Eiendoms Vurderingssum efter Fradrag af de paa Eiendommen hvilende og af den Længstlevende overtagne Behæftelser overstiger den Længstlevendes Boslod og Arvelod. Opstaar der Strid mellem længstlevende Ægtefælle og Arvinger angaaende de Ting, som ønskes udlagte, har den førstnævnte Fortrin til at vælge.

Med Hensyn til den længstlevende Ægtefælles Ret til at beholde det hele Bo eller større Dele af Boets Eiendele udover dens Boslods og Arvelods Størrelse komme i Forhold til Arvingerne de nedenfor i § 60 jfr. § 63 givne Regler til Anvendelse.

§ 48. Ville vedkommende Lodtagere i Boet, naar Udlæg efter Vurdering af hele Bort eller enkelte dertil hørende Gjenstande skal finde Sted, ikke erkjende den under Registre-

ringen stedfundne Vurdering som Regel, staar det enhver af dem aabent at forlange en formelig Vurdering af de Ting, som formenes at være urigtig ansatte. Denne Vurdering iværksættes af Mænd, som Skifteretten efter forudgaaende Meddelelse til alle Vedkommende udmelder hertil, og bliver, saafremt det forlanges, at beedige i Skifteretten.

§ 49. Forsaavidt Beløb, der paa Skifte tilfalde Nogen, skulle inddrages under Overformynderiets Bestyrelse, maa der ikke uden Samtykke af Justitsministeriet for saadanne Beløbs Vedkommende gives Udlæg i udenlandske Pengeeffekter, som ikke kunne noteres her i Landet, eller som kunne opsiges til Udbetaling under saadanne Former, at der kun med Vanskelighed kan erholdes Kundskab om Forfaldstiden, eller hvis Renter maa indkasseres i Udlandet.

§ 50. Boets Slutning kan foregaa i en Skiftesamling ved Opgjørelse til Skifteprotokollen, og naar da alle Vedkommende erklære sig tilfredse med Opgjørelsen, ske Udtællingerne med det samme.

Hvor denne Fremgangsmaade efter Boets Beskaffenhed ikke kan benyttes, bør Skifteretten, saasnart Boet er modent dertil, optage det til Slutning og forfatte et Udkast til Opgjørelse, hvortil den har en Frist af i det Høieste 6 — eller, naar den bestaar af flere Medlemmer, 12 — Uger fra Optagelsesdagen. Udkastet bør, dersom ikke alle Vedkommende erklære, at de antage det, efter foregaaende offentlig Bekjendtgjørelse, henlægges hos Skifteretten til Eftersyn og Overveielse i 14 Dage, inden hvilken Frists Udløb enhver heri Interesseret kan henlede Skifterettens Opmærksomhed paa mulige Feil og Mangler i det. Finder Skifteretten den fremsatte Bemærkning grundet, berigtiger den Udkastet i Overensstemmelse hermed; men i modsat Fald, saavel som naar ingen Indvending fremkommer inden Fristens Udløb, affattes den endelige Opgjørelse i Overensstemmelse med Udkastet, og Skiftet sluttes, saaledes at Forandring deri kun kan ske ved Paaanke.

Udtællinger i Henhold til Opgjørelsen foregaa først, naar Paaankefristen (§ 88) er udløben, uden at Paaanke af den er sket, eller alle Vedkommende frafalde Paaanke.

Kapitel 4.

Om Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas.

§ 51. Naar Arv og Gjæld vedgaas, bliver der at for-

holde saaledes med Boets Behandling, som de myndige Arvinger og de Umyndiges eller Fraværendes Værger ere enige om at begjære, dog at Skifteretten kan nægte sin Godkjendelse af en Værges Erklæring, naar den skjønner, at den tagne Beslutning vil skade Myndlingens Tarv.

Er der Uenighed mellem Arvingerne, eller udeblive de alle, naar Beslutning om Skifteforhandling skal tages, tilfalder det Skifteretten at tage fornøden Bestemmelse. Retten har herved at tage de størst mulige Hensyn til de fremsatte Meninger, men den er ikke bunden ved dem, hvorimod den har at handle efter sit Skjøn om, hvad der bedst tjener Samtliges og især de Fraværendes og Umyndtges Tarv.

§ 52. I de heromhandlede Boer behøver Indkaldelse til Kreditorer ikke at udstedes, med mindre nogen Arving forlanger det. Naar ikke alle Arvinger ere myndige og tilstede, bør Indkaldelse dog udstedes, med mindre Skifteretten efter de foreliggende Omstændigheder anser det for unødvendigt.

Boet maa ikke deles mellem Arvingerne, med mindre de anmeldte Kreditorer samtykke, hvis de ikke fyldestgjøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forfaldstid, og forsaavidt Indkaldelse udstedes, først efter Udløb af den ved samme givne Frist.

§ 53. Efter Boets Deling og Skiftets Slutning hæfte Arvingerne En for Alle og Alle for En for den Gjæld, som har været anmeldt og krævet betalt i Boet forinden dets Deling; for anden Gjæld, forsaavidt den ikke er bortfalden som uanmeldt, hæfte Arvingerne kun i det Forhold, hvori de ere berettigede til at tage Arv, med mindre de ifølge Overenskomstens Indhold ere En for Alle og Alle for En forpligtede, eller den Afdøde har været regnskabspligtig for Kongens Penge, Børnepenge, Fattiges Penge eller Kirkepenge, og Arvingerne have delt Boet uden først at aflægge saadant Regnskab.

§ 54. Naar Arv og Gjæld er vedgaaet, kan der gjøres Arrest i de til Boet hørende Formuesgjenstande, ligesom der i dem kan søges Fyldestgjørelse ved Exekution og Tvangsauktion, naar et behørigt Exekutionsgrundlag er tilstede. Arrest, som forud for Boets Overtagelse maatte være gjort i de til det hørende Formuesgjenstande, træder atter i Kraft, som om den ikke var bleven afbrudt.

§ 55. Den, der vil gjøre nogen Fordring paa den Afdøde gjældende for derefter at søge Exekution i Boet, kan anlægge Retssag mod Arvingerne ved Retten paa det Sted, hvor Boet behandles.

Arvingerne ere pligtige at give Møde efter Stævning, forkyndt for Skifteretten med Varsel beregnet efter dens Embedskontor, forøget med et Tillæg af 14 Dage; det er Skifterettens Pligt at meddele dem Underretning om Stævningen.

§ 56. Ved de heromhandlede Boer bliver der i øvrigt at forholde efter de i foregaaende Kapitel givne Regler, forsaavidt ikke denne Lovs Bestemmelser medføre andet.

Kapitel 5.

Om Behandling af Dødsboer, naar der er en efterlevende Ægtefælle, som personlig hæfter for Boets Gjæld.

§ 57. Naar der i Dødsbo er efterlevende Ægtefælle, som hæfter for Boets Gjæld, blive, forsaavidt Boet ikke skal behandles som Konkursbo enten ifølge Længstlevendes Begjæring eller paa Grund af Konkurslovens § 145, nedenstaaende Regler at følge, hvad enten Arvingerne ere den Afdødes Udarvinger eller Livsarvinger, hvorimod de ovenfor om Behandlingen af Dødsboer i Almindelighed givne Forskrifter blive at følge, naar Dødsbo skal skiftes, og den overlevende Enke ikke hæfter for Boets Gjæld.

§ 58. Naar den længstlevende Ægtefælle, som er ansvarlig for Boets Gjæld, skal skifte med den Afdødes Arvinger, har Skifteretten at sørge for, at der ikke derved sker videre Standsning i Boets Benyttelse af den Paagjældende end højst nødvendigt.

Kun forsaavidt der er særlig Grund til at befrygte, at den Længstlevende, medens Skiftet staar paa, utilbørlig vil forrykke Boets Tilstand, kan Skifteretten enten af egen Drift eller ifølge Opfordring af Arvingerne eller disses Værger træffe de fornødne Foranstaltninger til at fratage den Længstlevende Raadigheden over Boet og overgive denne til en god Mand, der da som Værge bestyrer Boet, medens Skiftet varer.

At saadan Foranstaltning er truffen, bliver at kundgjøre ved Thinglæsning og ved Bekjendtgjørelse i Aviserne efter de om Umyndiggjørelse gjældende Regler.

§ 59. De af den Længstlevende opgivne Arvinger blive af Skifteretten at underrette om Skiftet i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 14 og 23. For fraværende Arvinger eller Legatarer, hvis Opholdssted ikke kjendes, eller som ere saa langt borte, at Boets Behandling ei findes at burde ud-

sættes af Hensyn til dem, bliver der, forsaavidt ingen Fuldmægtig møder for dem, efter Skifterettens Foranstaltning at beskikke Værger, der have at varetage deres Tarv paa Skiftet.

§ 60. Skiftet bør grundes paa den Længstlevendes egen Opgivelse af Boets Indgjæld og Udgjæld, forsaavidt denne erkjendes af de tilstedeværende Arvinger eller disses Værger, og Skifteretten ikke paa de Umyndiges eller Fraværendes Vegne finder nogen særdeles Anledning til at betvivle dens Rigtighed. Men selv naar Opgjørelsen ikke fra alle Sider erkjendes for rigtig, bør dog ingen Afhændelse af Boets Eiendele finde Sted, men disses Værdi alene under Anvendelse af Reglerne i § 48 ansættes af uvillige Mænd, ligesom der med Hensyn til anmeldte Fordringers Rigtighed i Reglen kun bliver at anstille saadan Undersøgelse, som af Skifteretten skjønnes efter Omstændighederne at være tilstrækkelig, saasom ved at adspørge Kreditorerne o. s. v.

Den længstlevende Ægtefælle er berettiget til at beholde det hele Bo samlet eller udtage faste Eiendomme, Skibe og hvilkesomhelst andre Effekter af Boet, uden Hensyn til om disses Værdi overstiger dens Boslod og Arvelod, naar den er villig til i fornødent Fald at give Medarvingerne Udlæg med det Beløb i Penge, som deres Arvelodder efter Vurdering befindes at udgjøre.

§ 61. Den Længstlevende er ikke pligtig at indkalde Kreditorerne, selv om der efter dennes Opgjørelse bliver et Overskud at arve, saalænge Boet ikke ifølge Konkursloveus § 145 eller den Længstlevendes egen Begjæring behandles som Konkursbo.

Arvingerne efter den Førstafdøde blive ikke ved at modtage Arv eller Vederlag herfor ansvarlige for Boets Gjæld. Om det dem saaledes Udlagte eller Udbetalte, i Tilfælde af Boets Utilstrækkelighed, af Kreditorerne kan forlanges tilbagegivet, afgjøres efter Konkurslovens Forskrifter om Retshandlers Afkræftelse paa Grund af Konkurs.

D. L. 5—4—9 og 10 ophæves herved.

§ 62. Den Omstændighed, at den Længstlevende paa den heromhandlede Maade skifter med den Førstafdødes Arvinger, indskrænker ikke Fællesboets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod den Længstlevende ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling fandt Sted.

Er Raadigheden over Boet ifølge § 58 frataget den Længstlevende, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Om-

sorg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgjøres, ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.

§ 63. I Henseende til Skifte mellem en Afdøds Børn eller Børnebørn og den Længstlevende af disses Forældre eller Bedsteforældre, samt efter den Længstlevendes Død mellem dennes Børn eller Børnebørn og den efterlevende Stedfader eller Stedmoder, Stedbedstefader eller Stedbedstemoder vedblive de hidtil gjældende Regler at være i Kraft, saaledes at, naar Børnenes eller Børnebørnenes Arv ikke kan udredes, uden at sælge det af Boets løse eller faste Gods, som den Længstlevende behøver, enten til sin Næringsdrift eller til dagligt uundværligt Brug, kunne de Umyndiges Arvelodder forblive henstaaende hos den Længstlevende mod Sikkerhed i det hele Bo ifølge thinglæst Skifteextrakt.

Kapitel 6.

Om Skifte af Fællesbo i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation.

§ 64. Naar Skifte af Fællesbo i Ægtefællers levende Live finder Sted ved Skifterettens Hjælp, har denne at drage Omsorg for, at Skiftet ikke medfører større Standsning i Boets Benyttelse af Manden, end Hustruens Tarv nødvendig kræver. Kun naar der er særlig Grund til at befrygte, at Manden vil forrykke Boets Tilstand, kan Skifteretten enten af egen Drift eller paa Hustruens Begjæring træffe de fornødne Foranstaltninger til paa den i § 58 bestemte Maade at fratage Manden Raadigheden over Boet indtil Skiftet er sluttet.

§ 65. Boet bliver paa sædvanlig Maade at registrere og vurdere, og dets Eiendele blive derefter at afhænde paa den i §§ 27 og 28 angivne Maade, med mindre Parterne begjære ders Lod i Boet, være sig i Løsøre eller fast Eiendom, udlagt efter Vurdering. Kunne Parterne ikke enes om Delingen, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvilke af Eiendelene der skal udlægges enhver af dem, dog at den, der har indbragt en Gjenstand i Boet, er fortrinsvis berettiget til at erholde den udlagt.

§ 66. Naar Rigtigheden af den af Manden opgivne Gjæld bestrides af Hustruen, har Skifteretten ved Kjendelse at afgjøre, om der af Manden er oplyst det Fornødne, for

at Gjældsposten ved Opgjørelse af Boet kan tages med i Beregning.

§ 67. Har Manden efter Skilsmissen eller Separationen disponeret over Boets Eiendele eller indkasseret Boets Fordringer, er han pligtig til at aflægge Regnskab til Skifteretten for det, han saaledes har oppebaaret.

§ 68. Indkaldelse til Kreditorerne bliver ikke at udstede, med mindre Manden begjærer det. Hustruen bliver ikke, ved at modtage Udlæg for sin Lod i Boet, ansvarlig for dets Gjæld. Om hun er pligtig at tilbagegive det Modtagne til Kreditorernes Fyldestgjørelse, afgjøres efter Konkurslovens Regler om Retshandlers Afkræftelse.

§ 69. Den Omstændighed, at Manden skifter med Hustruen paa foranførte Maade, indskrænker ikke Boets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod ham ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling stod paa. Er Raadigheden over Boet ifølge §§ 58 og 64 frataget Manden, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Omsorg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgjøres ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.

Naar det begjæres af Manden eller af nogen Fordringshaver i Henhold til Konkurslovens § 145, bliver Fællesbo, som i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation er taget under Behandling af Skifteretten, at behandle som Konkursbo.

§ 70. Hæfter Hustruen personlig for nogen Del af Fællesboets Gjæld, komme Bestemmelserne i §§ 66, 68 og 69 første Stykke for saa vidt til Anvendelse meo de fornødne Lempelser.

Tredie Afsnit.

Om privat Skifte.

Kapitel 7.

§ 71. Ville Arvingerne i de Tilfælde, hvor dette efter det Foregaaende er tilladt, selv overtage Boet uden Skifterettens Mellemkomst, have de for denne at tilkjendegive deres Villie i saa Henseende samt forelægge dem de Oplysninger, som den maatte anse fornødne. Dog vil der i Reglen ikke være at affordre de sig meldende Arvinger efter Loven Bevis for deres Opgivende om Slægtskabsforholdende, medmindre Skifteretten maatte finde Grund til at betvivle Rigtigheden deraf, i hvilket Tilfælde Retten kan forlange, at

Arvingerne skulle fremskaffe Oplysninger, der bestyrke Rigtigheden af deres Opgivende. Paastaas det, at de i § 5 nævnte Betingelser for ved Skiftet at forbigaa en Person, der vilde være Arving, hvis han havde overlevet Arveladeren, ere tilstede, har Skifteretten at prøve de i saa Henseende fremførte Oplysninger, og derefter træffe Afgjørelse, samt, hvis det tillades Arvingerne at behandle Boet privat, at paalægge dem snareste mulig at udstede Arveproklama (§ 22) med saadant Varsel, som Skifteretten bestemmer. Dersom Arvingerne fremstille Personer, som kunne give Oplysning om de Omstændigheder, som skulle oplyses, for at det kan tillades Arvingerne at skifte privat, skal Skifteretten være berettiget til at afhøre disse samt, dersom det skjønnes fornødent, lade dem bekræfte deres Forklaring med Ed.

§ 72. Naar Arvingerne ikke fremkomme med Begjæring om selv at overtage Boet eller ikke forskaffe de af Skifteretten i saa Henseende forlangte Oplysninger, eller de ikke i det i § 61, næstsidste Punktum, omtalte Tilfælde udstede behørig Indkaldelse til Arvingerne inden den fastsatte Frist, bliver Boets Behandling at fremme i Overensstemmelse med Reglerne om offentligt Skifte. Finder Skifteretten derimod, at der er fremkommet de efter Omstændighederne fornødne Oplysninger for at kunne tillade Arvingerne selv at overtage Boet, afholder den sig fra at paabegynde Skiftebehandling. Arvinger, der senere maatte melde sig, ere berøiede til at fordre Boet overtaget til offentlig Skifte, men kun efter at de have ført fuldstændig Bevis for deres Arveberettigelse, hvis denne ikke anerkjendes af de øvrige Arvinger.

§ 73. Skifteretten kan paa Begjæring af mødende Arvinger opfordre ikke mødte myndige Arvinger, der have bekjendt Opholdssted, til at erklære, om de begjære offentligt Skifte, med den Virkning, som ved Opfordringen udtrykkelig bør betydes dem, at de, hvis ingen Erklæring afgives, anses for at ville overtage Boet til privat Deling med de øvrige Arvinger. Naar Paagjældende i dette Tilfælde undlade at indfinde sig paa Skiftet eller at sende Fuldmægtig for sig, har Skifteretten at beskikke en god Mand til at varetage deres Tarv ved det private Skifte. Arvingen underrettes om den trufne Foranstaltning. Naar han møder eller lader møde, ophører den beskikkede Mands Hverv.

§ 74. I det i § 71, næstsidste Punktum, omtalte Tilfælde maa Boet ikke deles, forinden Indkaldelsesfristen er udløben, eller den paagjældende Arving har ladet møde paa Skiftet. Sker det desuagtet, blive de delende Arvinger over-

for den forbigaaede Arving solidarisk ansvarlige for det Tab og den Skade, han derved maatte komme til at lide.

§ 75. Naar samtlige myndige Arvinger saavel som de Umyndiges eller Fraværendes Værger, efter at Boet behørig er registreret og vurderet, eller efter at den Længstlevendes Opgjørelse af dets Indgjæld og Udgjæld ifølge § 60 er befunden rigtig, fremsætte Begjæring om at erholde Boet udleveret til videre Behandling og Deling, kan Skifteretten uden Hensyn til Boets Størrelse tilstaa dette, naar der ikke i særlige Love eller i Arveladerens gyldige Villiesbestemmelse er noget til Hinder derfor, og Skifteretten efter Boets Beskaffenhed, Arvingernes personlige Forhold og de øvrige forhaandenværende Omstændigheder finder, at de Umyndiges eller Fraværendes Interesse ikke herved udsættes for Fare; naar dertil findes Anledning, kan Skifteretten til yderligere Oplysning herom indhente nærmere Erklæring fra vedkommende kommunale Myndighed eller troværdige Mænd, som ere bekjendte med Forholdene. Udleveringen kan dog kun finde Sted med de anmeldte Kreditorers Samtykke, hvis disse ikke fyldestgjøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive det til Forfaldstid, og, forsaavidt Kreditorerne ere bkevne indkaldte, først efter Udløbet af den dem tilstaaede Frist.

De myndige Arvinger overtage i de i foregaaende Stykke ommeldte Tilfælde overfor de Umyndige eller Fraværende et solidarisk Ansvar for Efterlevelsen af Bestemmelserne i § 78 samt for den behørige Tilbagebetaling af udbetalte Beløb i Tilfælde af, at Skifteretten anordner dette i Henhold til § 80.

De i denne Paragraf omhandlede Regler komme i det Hele ikke til Anvendelse, naar der kun er umyndige eller fraværende Arvinger.

§ 76. Opstaaer der imellem Arvinger, der selv skifte og dele, Strid desangaaende, kan Sagen, naar Parterne ere enige derom, indbringes for den Skifteret, som i Tilfælde af offentlig Skiftebehandling, skulde have behandlet Boet, til Afgjørelse efter de almindelige for Skifteretssager gjældende Procesregler. Skifteretten mægler da Forlig mellem Parterne.

§ 77. Ethvert Bo, der deles uden Skifterettens Mellemkomst, uagtet ikke samtlige Arvinger ere myndige og, personlig eller ved Fuldmægtig, tilstede i Riget (jfr. §§ 5 b, 7 og 75), bør saavidt muligt være sluttet inden 1 Aar fra Dødsfaldet. Medens det derhos i øvrigt ved privat Skifte beroer paa de paagjældende Arvinger, hvorvidt de ville udstede Indkaldelse til Kreditorerne, bør dette i de heromhand-

lede Tilfælde kun undlades, naar den Afdøde efter hans Livsforhold ikke kan formodes at have staaet i nogen ualmindelig Forbindelse formedelst Handel eller deslige.

§ 78. I de i foregaaende Paragraf omhandlede Boer forfattes et Dokument, som bør indeholde Fortegnelse over Boets Indgjæld og Udgjæld, Beregning af Arvelodderne og Forklaring om, hvorledes Enhver for samme erholder Udlæg, hvorved bliver at hemærke, at der udenfor det i § 63 omhandlede Tilfælde ikke uden Skifterettens Samtykke kan gives Umyndige eller Fraværende Udlæg for deres Arvelod paa anden Maade end i rede Penge. Dette Dokument, ledsaget af Bevis for, at de Beløb, som skulle indgaa i Overformynderiet, ere afgivne til samme, bliver, efter at være underskrevet af samtlige Arvinger eller Værger, snareste mulig at indsende til Skifteretten, som har at gjennemgaa det. Hvis Retten ikke i de Umyndiges eller Fraværendes Interesse finder noget at erindre derved, paategner den Dokumentet sin Godkjendelse og lader Afskrift af det indføre i Skifteprotokollen eller lader den vedlægge denne. I modsat Tilfælde har Retten paa den i § 17 bestemte Maade at kalde samtlige Arvinger eller Værger for sig og opfordre dem til at erklære sig nærmere over Opgjørelsen samt eventuelt berigtige dens Udsættelser. Befindes de hertil uvillige, kan Skifteretten ved Kjendelse erklære den stedfundne Opgjørelse og Deling for ugyldig samt strax overtage Boet til Behandling og Deling i Overensstemmelse med Reglerne for Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas.

I det i § 63, 1ste Stykke, omhandlede Tilfælde bliver Uddrag af den i nærværende Paragraf omhandlede Opgjørelse at thinglæse paa samme Maade og mod samme Betaling som ellers Skifteextrakten. Uddraget skrives ligesom Opgjørelsen paa ustemplet Papir.

§ 79. Ligeledes kan Skifteretten, dersom Arvingerne ikke have sluttet Boet inden 1 Aars Forløb, uden at herfor af dem anføres nogen tilstrækkelig Grund, overtage Boet til Opgjørelse og Deling paa den i foregaaende Paragraf angivne Maade.

§ 80. Naar Skifteretten i Henhold til Bestemmelserne i de foregaaende Paragrafer overtager og deler Boet, ere Arvingerne forpligtede til at tilbageføre, hvad der maatte være udloddet til dem, forsaavidt Skifteretten anser saadan Tilbageførelse for nødvendig til Berigtigelse af Skiftet.

§ 81. Med Hensyn til Arvingers Retsforhold indbyrdes samt til Legatarer og Kreditorer ved privat Skifte, saa-

vel som med Hensyn til Retsforholdet mellem den længstlevende Ægtefælle og den Førstafdødes Arvinger og mellem Ægtefæller indbyrdes ved privat Skifte har det i øvrigt sit Forblivende ved den gjældende Rets Regler i Forbindelse med de af nærværende Lovs Bestemmelser, som efter deres Beskaffenhed ere anvendelige derpaa.

Fjerde Afsnit.

Tillægsbestemmelser.

Kapitel 8.

§ 82. De om offentlig Skiftebehandling af Dødsboer givne Regler blive med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur, at anvende i andre Boer, saasom Interessentskabsboer, der komme under Skiftebehandling, uden at indbringes under Konkursbehandling efter Konkurslovens § 145.

§ 83. Dødsboers Behandling ved Skiftekommissarier og Testamentsexekutorer med dømmende Myndighed bortfalder, forsaavidt angaaer de Boer, der først tages under Behandling, efter at denne Lov er traadt i Kraft.

Forinden Exekutorer uden dømmende Myndigsed overtage et Bos Behandling, maa de forsynes med Udnævnelse hertil. Denne meddeles, forsaavidt der i øvrigt intet er at erindre i Sagen, navnlig mod Exekutorernes Paalidelighed og Vederhæftighed, i Kjøbenhavn af Overpræsidenten og udenfor Kjøbenhavn af Amtmændene, naar Exekutorerne ere indsatte i et lovformeligt Testament. Derimod bliver Spørgsmaalet om Udnævnelsen at afgjøre af Justitsministeriet, naar der ansøges om Exekutorer, uden at de ere indsatte i noget lovformeligt Testament, saavel som naar en i et Testament indsat Exekutor er afgaaet ved Døden eller ikke kan eller vil behandle Boet, uden at nogen Anden i Testamentet er nævnt til at træde i Stedet for ham Det forbliver i øvrigt ved de hidtil gjældende Regler om Exekutorernes særlige Pligter og Forhold, dog at de med Hensyn til Boets Behandling har i det Hele at følge Bestemmelserne i nærværende Lov.

§ 84. Søgsmaal, som gaa ud paa at gjøre Arveretigheder eller Fordringer paa Legater og Dødsgaver gjældende, saavel som Søgsmaal, hvorved Fordringer paa Arveladeren gjøres gjældende paa Arvingerne som saadanne,

kunne anlægges ved den Ret, som i Dødsøieblikket var den Afdødes Hjemthing.

§ 85. Søgsmaal til Tilbagebetaling af, hvad Nogen som Arving eller Kreditor i et under offentlig Skiftebehandling staaende Bo ifølge foreløbigt Udlæg eller endelig Udkodning, som senere i det Hele eller for en Del er funden urigtig, har modtaget, kan anlægges ved Retten paa det Sted, hvor Skiftet holdes.

§ 86. I de Tilfælde, hvor Arvinger eller Kreditorer i Medfør af §§ 55 og 85 kunne søges for Retten paa dei Sted, hvor Boet behandles, eller hvor Sag i Medfør af § 84 kan anlægges ved den Afdødes Hjemthing, staaer det Sagsøgeren frit for at indkalde Modparten til Forligsmægling for Forligskommissionen sammesteds, dog at Indkaldelsen for de Personers Vedkommende, der bo udenfor Kredsen, sker med mindst 14 Dages Varsel.

§ 87. Det bestemmes efter de hidtil gjældende Regler, hvilken Skifteret det tilfalder at behandle et Bo. Dog skal det, naar en Dansk, som ikke har Bopæl her i Landet, er afgaaet ved Døden i Udlandet, og der ikke foretages Skifte efter ham, være Justitsministeriet tilladt at henvise saadant Bos Behandling til den indenlandske Skifteret, som findes hensigtsmæssigst at kunne behandle det.

§ 88. Paaanke af den tilendebragte Skiftebehandling maa iværksættes inden 12 Uger, efter at Skiftet i Henhold til Reglen i § 50 anses som sluttet.

Kjendelser eller Beslutninger, der forefalde under Behandlingen, kunne gjøres til Gjenstand for særskilt Paaanke, som maa iværksættes inden 12 Uger efter Afsigelsen. Boets Behandling bliver dog ikke desto mindre at fortsætte, men Skifteretten har i saa Fald at drage Omsorg for, at den Paaankendes Ret ikke foregribes ved Boets Behandling medens Paaanken staar paa.

Opreisning bevilges aldrig, efter at der er hengaaet Aar og Dag efter Paaankefristens Udløb.

§ 89. Naar Skifteretten ikke efter foregaaende Erindring tilbørlig fremmer et Bo, kan Justitsministeren beskikke en Anden til at behandle samme; det skal da uvægerlig, under Tvangsmiddel af Suspension og Tiltale til Embedsfortabelse, overleveres til den saaledes Beskikkede, hvem den paagjældende Skifteforvalter vil have at tilsvare Vederlag for hans Arbeide efter Justitsministerens Bestemmelse, foruden at være Tiltale undergiven til Straf og Erstatning efter Plakat 21de April 1824 § 1.

Med Hensyn til Boer, som behandles af Testamentsexekutorer, kan Justitsministeren, naar der fra nogen af de Interesserede i Boet fremkommer Klager over Boets utilbørlige Forhaling, og Klagen, efterat der er givet Testamentsexekutorerne Leilighed til at yttre sig over samme, findes begrundet, bestemme, at Boets Behandling skal gaa over til den ordentlige Skifteret.

§ 90. Skifteretterne ere fremdeles, forsaavidt de indesidde med Boernes Midler, undergivne de hidtil gjældende Regler angaaende Regnskabsvæsenet i Dødsboer og Konkursboer, ligesom det har sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser i Henseende til Tilsynet med Skifternes Fremme, Revisionen af Skiftebehandlingen og de dermed forbundne Oppebørsler, samt Tilsynet med, at de Midler, som skulle indgaa i Overformynderiet, virkelig indkomme. Nærmere Forskrifter i de anførte Henseender samt de med Hensyn hertil fornødne Tvangsmidler kunne fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 91. Tilladelse til at forblive hensiddende i uskiftet Bo, meddeles for Fremtiden uden for Kjøbenhavn af Skifteretten, dog med Adgang til at bringe dennes Afgjørelse af den fremsatte Begjæring ind for Overøvrigheden.

§ 92. Forsaavidt Embedsmænd, hvem nogen Del af Skifteforvaltningen eller Tilsyn med samme er betroet, maatte findes pligtige at udrede Erstatning til Private i Anledning af deres Embedsførelse i saa Henseende, være sig i Dødsbo-, Konkurs- eller andre Boer, er Statskassen ansvarlig for saadan Erstatnings Udredelse, dersom den ikke kan faaes hos vedkommende Embedsmand eller i deres Bo.

§ 93. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1875 samtidig med Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger. Den er anvendelig ikke blot paa de Boer, der fra den Dag tages under Behandling, men ogsaa paa de Retshandlinger, der efter den Dag maatte forefalde i de under Behandling værende Boer, forsaavidt ikke Forholdets Beskaffenhed maatte udelukke saadan Anvendelse.

Regjeringen bemyndiges til ved Kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Lov

om

Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m.

af 30te November 1874.

Afsnit 1.

Om Betaling for Skifterettens Virksomhed.

§ 1. Af de Boer, som omhandles i Lov af 25de Marts 1872 om Konkurs m. m. samt i Lov af Dags Dato om Dødsbo og Fællesbo m. v., erlægges der en Afgift, naar de behandles af de almindelige Skifteretter eller af Exekutorer eller Skiftekommissærer, forsaavidt Boets Behandling ellers vilde have været at foretage af den almindelige Skifteret.

Fritagne for Afgiften ere dog Boer, hvis Formuemasse — for Dødsboers Vedkommende efter Udredelsen af Begravelsesomkostninger — ikke udgjør 400 Kroner.

§ 2. Afgiftspligten indtræder, saasnart Boet er taget under Behandling, hvorved i denne Henseende forstaaes for Konkursboers Vedkommende Konkursens Begyndelse*) (jfr. Konkurslovens § 50) og for andre Boers Vedkommende den første Forretnings Paabegyndelse.

Kontinuationsskifte betragtes som nyt Skifte.

§ 3. Afgiften udgjør:

a. af Boer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas (Kap. 4 jfr. § 8 i Lov om Skifte af Dødsbo m. m.), samt af Dødsbo-

---

*) Konkursen anses, naar den er fremkaldt ved Skyldnerens egen Begjæring, for begyndt fra det Øieblik af, da denne er indgiven. Dersom Konkursbehandlingen er fremkaldt af Fordringshavere, anses Konkursen for begyndt, naar Skifteretten har taget den Beslutning, at Konkursbehandlingen skal finde Sted. (Konkurslovens § 50.)

boer, i hvilke den efterlevende Ægtefælle skifter med den Førstafdødes Arvinger, 1/3 pCt. og af alle andre Boer 2/3 af Boet hele Formuemasse uden Fradrag af Gjæld eller deslige,

b. desuden af de Boer, hvis beholdne Formue udgjør 400 Kroner eller derover, 1/2 pCt. af den beholdne Formue.

I følgende Tilfælde finder en Nedsættelse i Afgiften Sted:

1. Naar en efter Skyldnerens Begjæring fremkaldt Konkursbehandling bortfalder i Medfør af § 50 i Lov af 25de Marts 1872 om Konkurs m. m.*), — erlægges kun 1/4 af den under Litr. a paabudne Afgift, og, naar et Konkursbo udleveres til Skyldnerens fri Raadighed i Medfør af bemeldte Lovs § 98**), kun 3/4 deraf, forsaavidt Udleveringen sker senest i den første Skiftesamling efter Proklamas Udløb.
2. Naar et Dødsbo udleveres Lodtagerne til videre Behandling eller den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo, erlægges af den under a og b omhandlede Afgift kun 1/4, hvis Udleveringen finder Sted paa den første Skiftesamling, 1/2, hvis den finder Sted derefter, men dog ikke senere end paa den første Skiftesamling efter Proklamas Udløb, og 3/4, hvis den maatte ske paa et sildigere Trin af Behandlingen, men forinden Boet er optaget til Slutning.

Naar den længstlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo med myndige Lodtagere, er den Paagjældende herefter fritagen for at erlægge nogen Kjendelse eller Afgift udenfor det i ovenstaaende Nr. 2 nævnte Tilfælde. Den Kjendelse, som i Henhold til den hidtil bestaaende Lovgivning er betalt for at sidde i uskiftet Bo, bliver i sin Tid

---

*) Naar Konkursen alene er fremkaldt ved Skyldnerens egen Begjæring, og han, forinden Indkaldelse af Kreditorerne efter § 84 har fundet Sted, gjør det antageligt, at han er istand til at fyldestgjøre sine Kreditorer, er Skifteretten berettiget til at hæve den tidligere afgivne Kjendelse om Boets Overtagelse til Konkursbehandling, forsaavidt de mødte Kreditorer ikke imodsætte sig dette. (Konkurslovens § 50.)

**) Saadan Udlevering kan finde Sted efterat Anmeldelsesfristen er udløben, naar Skyldneren for Skifteretten fremlægger skriftligt Samtykke fra samtlige Fordringshavere, som have meldt sig. (Konkurlovens § 90.

at afkorte i de Gebyrer, der blive at svare efter nærværende Lov, naar Boet kommer under Skiftebehandling; dog finder ingen Tilbagebetaling Sted af, hvad der engang er betalt.

§ 4. Afgiften forfalder til Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Vedkommende, som behandles til Ende af Skifteretten, Exekutorer eller Skiftekommissærer, der hver for sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning og Indbetaling i disse Boer.

Overgaar Boet til at skiftes og deles af Lodtagerne selv, forfalder Afgiften, for hvilken Lodtagerne En for Alle og Alle for En ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog kan der, forsaavidt de efter Forløbet af denne Frist oplyse, at det endnu ikke har været dem muligt at beregne Afgiften, af Skifteretten tilstaaes en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse. Skifteretten (i Kjøbenhavn Skifteskriveren i Landsover- samt Hof- og Stadsretten) har at føre Tilsyn med Afgiftens Indgang i Boer, der skiftes og deles af Lodtagerne selv; disse sidste have — forsaavidt de ikke allerede i Medfør af § 78 i Lov om Skifte af Dødsbo m. v. skulde indgive den i bemeldte Paragraf omhandlede Opgjørelse — til den Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifteretten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse over Boets Indgjæld og Udgjæld og den beholdne Formue, hvilken Fortegnelses Indlevering kan fremtvinges ved Dagsbøder. Det samme gjælder, naar Boet, efter at være taget under offentlig Skiftebehandling, udleveres den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo.

§ 5. Angaaende Kontrollen med Skifteafgifternes rigtige Indgang har det iøvrigt indtil videre sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler; nærmere Forskrifter i saa Henseende og de for disses Overholdelse fornødne Tvangsbestemmelser kunne fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 6. For de enkelte af Skifteretten udførte Forretninger, Skiftevæsenet vedkommende, erlægges der kun i følgende Tilfælde Betaling:

a. for Affigelse af Decision i Dødsboer, som skiftes og deles af Arvingerne selv eller som behandles af Exekutorer, — hvad de førstnævnte Boer angaaer dog kun, forsaavidt der ikke af Boet betales Afgift efter ovenstaaende §§ 1—3 — erlægges en Betaling af $^1/_5$ pCt. af Gjenstandens Værdi, dog i intet Tilfælde under 4 Kroner;
b. for Skifterettens Virksomhed i Anledning af Begjæring

om at faa et Bo taget under Behandling, som ikke har saadan Behandling til Følge betales 12 Kroner foruden Betaling til Vidnerne (jfr. § 7);

c. for Skifteakts Udfærdigelse betales 1 Krone for hvert Ark, samme udgjør; for Udskrifter af Skifteprotokollen eller de i Skifteretten fremlagte Dokumenter betales 75 Øre for hvert Ark; for Atteſter, der fordre Extrahering eller Koncipering, betales 3 Kroner uden Hensyn til Arketallet.

For Udfærdigelser til Skifterettens egen Brug ligesom for de i § 64 i Loven om Skifte af Dødsbo m. v. nævnte Skifteextrakter erlægges ingen Betaling.

Hvor Betaling finder Sted efter Arketallet, komme Bestemmelserne i §§ 158 og 160 i Sportelreglementet af 22de Marts 1814 til Anvendelse.*)

Skifteakt udfærdiges kun paa Forlangende og Betalingen for samme udredes af den, der har begjært Udfærdigelsen; den skrives paa samme stemplede Papir, som bruges til Domsakter.

d. for Skifterettens Virksomhed i Medfør af § 78 i Loven om Skifte af Dødsbo m. m. betales 1 pro mille af Boets beholdne Formue, dog i intet Tilfælde under 4 Kroner.

§ 7. Udenfor Kjøbenhavn tilkommer der de Mænd, der af Skifteretten benyttes som Vidner ved Boets Behandling 1 Krone, hver Gang Retten sættes. Naar de eller Retsbudet efter § 16 i Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. benyttes som Vurderingsmænd, tilkommer der hver 2 Kroner for hver halve Dag, Forretningen varer, dog aldrig mindre end 2 Kroner; samme Betaling tilkommer der de med Justitsministeriets Billigelse fast ansatte edsvorne Vurderingsmænd og Vurderingskoner.

For Kjøbenhavn ordnes Forholdet af Justitsministeriet.

---

*) Efter Sportelregimentets § 158 skal den, der rekvirerer en Forretning eller dens Beskrivelse, selv levere det fornødne Papir til samme eller erlægge særskilt Betaling derfor efter rigtig og specificeret Regning. Indbindingen betales særskilt. Paa hver Side skal der være mindst 28 Linier og i hver Linie mindst 32 Bogstaver; behøves een Margen, skal Bogstavantallet være 24, og hvor tvende forekomme 16.

Sportelreglementets § 160: „Paa alle Akter eller Dokumenter, som af vedkommende Embedsmænd udfærdiges, bør den modtagne Betaling anføres baade med Tal og Bogstaver. Dersom den Embedsmand, der har oppebaaret Betalingen, forsømmer dette, bør han første Gang, han befindes i saadan Forseelse, bøde 20 Rdl. Sølvværdi, og anden Gang 40 Rdl. Sølvværdi, men tredie Gang have sit Embede forbrudt."

Skifteretten fastsætter Betalingen for de af samme udmeldte særlig kyndige Vurderingsmænd, saavel som for Sognefogden og de af ham medtagne Vidner.

§ 8. De i foranstaaende §§ 6 og 7 omhandlede Betalinger erlægges efter Skifterettens nærmere Bestemmelse saavidt muligt forud for eller umiddelbart efter den paagjældende Forretnings Udførelse.

Det fornødne stemplede Papir til de i § 6 c nævnte Udfærdigelser har Vedkommende at levere eller betale, forinden Udfærdigelsen paabegyndes.

Afsnit 2.

Almindelige Bestemmelser.

§ 9. Ved Udregningen af de Afgifter og Kjendelser, som ifølge de foranstaaende Bestemmelser skulle svares, afrundes Beløbet af Boernes Formuemasse eller beholdne Formue til hele og halve Hundreder, saaledes at hvad der er under 25 Kroner bortkastes og 25 eller derover regnes som 50. Det samme finder Sted med Hensyn til den i § 6 a og d nævnte Værdi ved Beregningen af den fastsatte Betaling.

§ 10. Befindes Nogen i de i § 4 ommeldte Tilfælde mod bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opgjørelse til Skade for Statskassen, erlægges Afgiften eller Kjendelsen af den fordulgte Del med det dobbelte Beløb, foruden at Vedkommende ifalder den Straf, som den almindelige Straffelovgivning maatte medføre.

§ 11. Samtlige Afgifter, Betalinger og Bøder efter denne Lov — med Undtagelse af de i § 7 nævnte Betalinger — tilfalde Statskassen.

§ 12. Bestemmelserne i §§ 1—11 træde i Kraft fra 1ste April 1875 samtidig med Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. og finde Anvendelse paa alle de i nysnævnte Lov samt i Lov af 25de Marts 1872 om Konkurs m. m. omhandlede Boer, forsaavidt de tages under eller efter den Dag, da Loven er traadt i Kraft. Fra samme Tidspunkt indflyde de Skifteforvalterne og Skifteskriverne hidtil tilfaldende Gebyrer m. v. i de Boer, paa hvilke Bestemmelserne i §§ 1—11 saaledes ikke finde Anvendelse, i Statskassen.

For det Tab, der herved paaføres de sportellønnede Retsbetjente, tillægges der dem, saalænge de forblive i det samme Embede uden at sættes paa fast Løn, en aarlig Er-

ſtatning af Statskaſſen, beregnet efter den Indtægt med Fradrag af 5 pCt., ſom Retsbetjenten efter Gjennemſnit af de ſidſte 10 Finantsaar aarlig har havt af Skifteafgifterne. Opgjørelſe af de Beløb. der herefter blive at udbetale, forelægges Finantsminiſteren, ved hvis Reſolution det har ſit Forblivende. Den ſaaledes i Stedet for diſſe Afgifter udredede Erſtatning bliver ved Penſionsberegning at behandle efter ſamme Regler ſom de Indtægter, i hvis Sted den er traadt.

Ligeledes tillægges der de for Tiden under Kjøbenhavns Skiftekommiſſion anſatte tre Aſſiſtenter ſaavel ſom de ſammeſteds for Tiden anſatte Bude en billig Erſtatning af Statskaſſen for det aarlige Tab, de maatte lide ved Gjennemførelſen af denne Lov. Erſtatningens Størrelſe faſtſættes ved den aarlige Finantslov. Den kommer ikke i Betragtniug ved Penſionsberegning.

§ 13. Forſaavidt Beſtemmelſerne i denne Lovs §§ 1—11 finde Anvendelſe, ophører Gyldigheden af Forordning af 21de December 1736 om Skifteſkriverne, Forordning af 5te April 1754 om Skifteforvalterens Salarium i viſſe Boer, § 32 i Forordningen 21de Mai 1845 om Arv, Afdeling IV (§§ 86—98) ſamt § 152 i Sportelreglementet af 22de Marts 1814, hvorhos Reglementets øvrige Beſtemmelſer og andre Sportelbeſtemmelſer ikke finde Anvendelſe paa Skifteveæſenet, uden forſaavidt de udtrykkelig ere nævnte i nærværende Lov.

§ 14. Naar Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. med mulige Lempelſer udvides til at gjælde for Færøerne, træder denne Lov ogſaa i Kraft for diſſe Øer paa den i foranſtaaende § 12 nævnte Maade.

Indholdsfortegnelse.

Side

I. Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. (Side 3.)

Første Afsnit.

Om Dødsfaldets Anmeldelse og om de almindelige Betingelser for Skifterettens Overtagelse af Dødsboers Behandling (Kapitel 1, §§ 1—11) 3

Andet Afsnit.

Om offentligt Skifte.

Kapitel 2 (§§ 12—18). Om den offentlige Skiftebehandlings Begyndelse og om de første Foranstaltninger ved den 6

Kapitel 3. Om Behandlingen af Dødsbo, naar Arvingerne ikke paatage sig Ansvaret for Gjælden, og eiheller nogen Kreditor forlanger Boets Behandling efter Konkursloven ifølge dennes § 145.

Første Underafdeling (§§ 19—33). Om Behandlingsmaaden i Almindelighed 9

Anden Underafdeling (§§ 34—42). Om den offentlige Skiftebehandlings Indflydelse paa Fordringshavernes Stilling, naar Gjældsansvar ikke overtages af Arvingerne 14

Tredie Underafdeling (§§ 43—50). Om Dødsboets Slutning og Opgjørelse 16

Kapitel 4 (§§ 51—56). Om Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaaes 18

Kapitel 5 (§§ 57—63). Om Behandling af Dødsboer, naar der er en efterlevende Ægtefælle, som personlig hæfter for Boets Gjæld 20

Kapitel 6 (§§ 64—70). Om Skifte af Fællesbo i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation 22

Tredie Afsnit.

Om privat Skifte (Kapitel 7; §§ 71—81) 23

Fjerde Afsnit.

Tillægsbestemmelser (Kapitel 8; §§ 82—93) 27

II. Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m. (Side 30).

Afsnit 1.

Om Betaling for Skifterettens Virksomhed (§§ 1—8) . . 30

Afsnit 2.

Almindelige Bestemmelser (§§ 9—14) 34